

Η'. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὁ Λουκιανὸς ἐγεννήθη ἐκ πενιχρᾶς οἰκογενείας εἰς Σαμόσατα, πόλιν τῆς Συρίας, τὸν δεύτερον αἰῶνα μ. Χ. Ὁ Μάρκος Αὐρήλιος τὸν ἀνέδειξε περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου τοῦ Τοπάρχην τῆς Αἰγύπτου. Ἐγραψε συγγράμματα πάμπολλα, ἐν οἷς ἀναπτύσσει μεγίστην καὶ πνεύματος ποικιλίαν καὶ μαθήσεως ἑκτασιν. Τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν εἰσιν ἐν εἶδει διαλόγων, τὰ δὲ ἐν εἶδει πραγματειῶν, καὶ πάντα ἐμφαίνουσι μετ' ἀμιμήτου εὐφυΐας, καὶ ἁπτικοῦ ὁμοιωτοῦ, εἰς τοσοῦτον βαθμὸν παρ' ὀλίγοις τῶν ἀρχαίων εὐρισκομένου, τὴν ἡθικὴν κατάστασιν τῆς συγχρόνου τοῦ κοινωνίας. Σῦρος αὐτὸς, ἔγραψε τὴν Ἑλληνικὴν μετὰ χάριτος σπανίας καὶ ἐν Ἀθήναις.

ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ.

Εἰς τοὺς νεκρικοὺς τούτους διαλόγους ὑποτίθενται συνομιλοῦντες νεκροὶ εἰς τὸν ᾧδην καὶ συνήθως σατυρίζοντες τοὺς ζῶντας. Εἰσὶ δὲ οὗτοι τριάκοντα ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν.

Α'. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ¹ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ².

ΔΙΟΓ. ὦ Πολυδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα³ ἀνέλθῃς (σὸν γὰρ ἔστιν⁴, οἶμαι, τὸ ἀναβιβῶναι αὐρίον), ἦν που ἴδῃς Μένιππον τὸν Κύναν⁵ (εὗροις δ' ἂν⁶ αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον⁷, ἢ ἐν Λυκείῳ⁸ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα), εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοι, ὦ Μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης, εἰ σοι ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται⁹, ἥκειν ἐνθάδε πολλῶ πλεόν ἐπιγελασόμενον¹⁰. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβολίῳ¹¹ σοι ἔτι ὁ γέλως ἦν, καὶ πολὺ τὸ¹² τίς γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐνταῦθα δὲ οὐ παύσῃ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν καὶ μάλας ἐπειδὴν ὄρῃς τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ τυράννους, οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγιγνοσκομένους· καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγενεῖς εἰσιν, μεμνημένοι τῶν ἄνω. Ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν¹³ ἥκειν θέρμῳν τε πολλῶν, καὶ εἴπου εὔροι¹⁴ ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον, ἢ ὡδὸν ἐκ καθαரசίου¹⁵, ἢ τι τοιοῦτο.

1) Διογένης, ὁ ἐπικαλούμενος Κύνων ἢ φιλόσοφος κυνικός, διότι ἐπρέσβευεν ὅτι ἡ εὐτυχία συνίσταται εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, καὶ ἐπομένως ἐξ ἑνὸς βίου πενιχρότατον, περιφερόμενος ἀνυπόδητος καὶ ἡμίγυμνος, κατοικῶν εἰς πύθον, καὶ ζῶν ἀπὸ ἰλῆς· ἥμαρξεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ κατήγετο ἀπὸ τῆς Σινώπην πόλιν τοῦ Πόντου.

2) Οἱ Διόσκουροι Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἦσαν υἱοὶ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λήδας. Ὁ δὲ Πολυδεύκης, τυχὼν τῆς ἀθανάσιας, παρεκάλεσε τὸν Δία νὰ διανεῖμῃ αὐτὴν μὲ τὸν ἀδελφόν του, καὶ οὕτως ἀπεφασίσθη, ἑκάτερος αὐτῶν ἐναλλάξ νὰ ζῇ μίαν ἡμέραν, καὶ μίαν νὰ μένῃ εἰς τὸν ᾧδην. 3) Ἀντί, τάχιστα ἐπειδὴν, εὐθύς ὅπου. 4) Εἰς σὲ ἀντίκει, ἀράδα σου εἶναι.

5) Ἄλλος Κυνικός φιλόσοφος ἐκ Φοινίκης, μαθητὴς τοῦ Διογένης, σατυρικός ποιητής.

6) Δύνασαι νὰ τὸν εὕρῃς. 7) Περίπατος κυπαρισσόφυτος εἰς Κορίνθον.

8) Γυμνάσιον εἰς Ἀθήνας παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ. 9) Ἄν τὰ ὑπὲρ γῆς καταγελάσθῃσαν ὑπὸ σοῦ. Κ. §. 366, ἂν κατεγέλασες τὰ . . . 10) Μετοχὴ τελική. Κ. §. 432, 5'.

11) Ἀντί, ἀμφίβολος. 12) Καὶ πολὺ ἦν σοι τὸ, δηλ. καὶ πολὺ ἐλέγετο τὸ ἐξῆς.

13) Οἱ Κυνικοὶ ἔφερον ἐπὶ τῶν ὤμων πῆραν, ἥτις περιεῖχε τὰς ζωοτροφίας τῶν.

14) Κ. §. 404, γ. 15) Τὴν τριακοστὴν ἑκάστην μὴν ἐξέβατον οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὰς τριό-